

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱԴՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

2001 ԹՎԱԿԱՆԻ ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ 8-ԻՆ ՍՏՐԱՖԲՈՒՐԳՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ «ԱՆՉ-ՆԱԿԱՆ ՏՎՅԱԼՆԵՐԻ ԱՎՏՈՄԱՏԱՑՎԱԾ ՄՇԱԿՄԱՆ ԴԵՊՔՈՒՄ ԱՆԴԱՏՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ» ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅԻ ՎԵՐԱԴՍԿԻՉ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԻ ԵՎ ՏՎՅԱԼՆԵՐԻ ԱՆԴՐԱՎԱՐՄԱՆԱՅԻՆ ՀՈՍՔԵՐԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԼՐԱՑՈՒՅԻՉ ԱՐՁԱ-ՆԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱԴՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ՄԱԴՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ

Քաղ. Երեւան

2 դեկտեմբերի 2011թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Վ. Հովհաննիսյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի (գելուցող), Ֆ. Թոխյանի, Մ. Թոփուլյանի, Ա. Խաչարյանի, Ռ. Նազարյանի, Ա. Պետրոսյանի, Վ. Պողոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25, 38 և 72-րդ հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2001 թվականի նոյեմբերի 8-ին Սփրաբուրգում սպորագրված՝ «Անձնական փվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհապների պաշտպանության մասին» կոնվենցիայի վերահսկիչ մարմինների եւ փվյալների անդրահմանային հոսքերի վերաբերյալ լրացուցիչ արձանագրության մեջ ամրագրված պարբավորությունների՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության աղիթ է հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի՝ 08.11.2011թ. ՀՀ սահմանադրական դատարան մուգքագրված դիմումը:

Ուսումնասիրելով սույն գործով զեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապետության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցիչ՝ ՌԴ կառավարությանն առընթեր ՌԴ ոստիկանության պետի քեղակալ Ա. Օսիկյանի գրավոր բացաբրությունը, հետազոտելով լրացուցիչ արձանագրությունը եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Ց**.

1. «Անձնական դաշտավայրի ավտոմատացված մշակման դեպքում անհապների պաշտպանության մասին» կոնվենցիայի (այսուհետ՝ Կոնվենցիա) վերահսկիչ մարմինների եւ դաշտավայրի անդրահմանային հոսքերի վերաբերյալ լրացուցիչ արձանագրությունը (այսուհետ՝ Արձանագրություն) սրորագրվել է 2001 թվականի նոյեմբերի 8-ին՝ Սրբագրություն:

2. Արձանագրության նպագակն է սահմանել վերահսկիչ մարմիններ, որոնք պետք է իրենց իրավասության շրջանակներում քննեն ցանկացած անձի կողմից ներկայացված՝ անձնական դաշտավայրի մշակման մասով իր իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների պաշտպանության վերաբերյալ պահանջները:

3. Արձանագրությամբ Հայաստանի Հանրապետությունը, մասնավորապես, պարտավորվում է.

- սահմանել մեկ կամ մի քանի իրավասու մարմիններ, որը կամ որոնք պարտասիանագու կիմի կամ կիմեն ներպետական իրավունքում միջոցների համապատասխանությունն ապահովելու համար՝ կիրառելով Կոնվենցիայի 2-րդ եւ 3-րդ գլուխներում եւ սույն Արձանագրությունում ամրագրված սկզբունքները (հոդվ. 1, կետ 1),

- ապահովել, որ նշված մարմիններն ունենան հետաքննության, միջամտության լիազորություններ, ինչպես նաև դադարական վարույթներում ընդգրկվելու լիազորություն կամ իրավասու դադարական մարմինների ուշադրությունը իրավիրելու ներպետական իրավունքի դրույթների խախտումների վրա՝ կիրառելով սույն Արձանագրության 1-ին հոդվածի 1-ին պարբերությունում նշված սկզբունքները (հոդվ. 1, կետ 2, ենթակետ «ա»),

- ապահովել, որ վերահսկիչ մարմիններն ունենան իրենց իրավասության շրջանակներում ցանկացած անձի կողմից ներկայացված՝ անձնական դաշտավայրի մշակման մասով իր իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների պաշտպանության վերաբերյալ պահանջների քննության իրավասություն (հոդվ. 1, կետ 2, ենթակետ «բ»),

- Երաշխավորել, որ վերահսկիչ մարմիններն իրենց գործառույթները կիրականացնեն լիովին անկախ (հոդվ. 1, կեպ 3),
- Երաշխավորել, որ վերահսկիչ մարմինների բողոքներ առաջացնող որոշումները բողոքարկվեն դադարկան կարգով (հոդվ. 1, կեպ 4),
- ապահովել, որպեսզի վերահսկիչ մարմինները, Կոնվենցիայի 4-րդ գլխի դրույթների համաձայն եւ չխախտելով 13-րդ հոդվածի դրույթները, համագործակցեն միմյանց հետ, իրենց պարբականությունների կարարման համար անհրաժեշտ սահմաններում, մասնավորապես՝ փոխանակելով ամբողջ օգտակար գեղեկարգությունը (հոդվ. 1, կեպ 5),
- ապահովել անձնական փվյալների փոխանցումը Կոնվենցիայի Կողմ չհանդիսացող պետության կամ կազմակերպության իրավագորության ներքո գրնվող սփացողին, միայն եթե պետությունը կամ կազմակերպությունն ապահովում է նախադեսված փվյալների փոխանցման համարժեք պաշտպանության մակարդակ (հոդվ. 2, կեպ 1),
- Վրձանագրության 1-ին եւ 2-րդ հոդվածների դրույթները համարել Կոնվենցիայի լրացուցիչ հոդվածներ, եւ համապարասխանաբար կիրառել Կոնվենցիայի բոլոր դրույթները (հոդվ. 3, կեպ 1):

4. Վրձանագրությունն ուժի մեջ է մտել 2004թ. հուլիսի 1-ին: 2011թ. հոկտեմբերի 17-ի դրույթյամբ Վրձանագրությունն սփորագրել է 42 պետություն, ուժի մեջ է մտել 31 պետության համար: Սույն Վրձանագրությունը բաց է Կոնվենցիան սփորագրող պետությունների համար:

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կեպով, 102-րդ հոդվածի առաջին եւ չորրորդ մասերով, «Սահմանադրական դադարականի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63 եւ 64-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարականը **ՈՐՈՇԵՅ**.

1. 2001 թվականի նոյեմբերի 8-ին Սփրասբուրգում սփորագրված՝ «Անձնական փվյալների ավտոմատացված մշակման դեպքում անհագների պաշտպանության մասին» կոնվենցիայի վերահսկիչ մարմինների եւ փվյալների անդրսահմանային հոսքերի

վերաբերյալ լրացուցիչ արձանագրության մեջ ամրագրված պարփակորությունները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:

2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է և ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՌՈՂ

Վ. ՇՈՎՃԱՆՆԻՍՅԱՆ

2 դեկտեմբերի 2011 թվականի
ՄԴՈ -1002